

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 2 listopada 1959 r.

Nr 59

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

351 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 października 1959 r. w sprawie organizacji i sposobu powoływania komisji dyscyplinarnych dla rzeczników patentowych oraz zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego	651
352 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 października 1959 r. w sprawie organizacji, zakresu działania i zasad funkcjonowania Zrzeszenia Rzeczników Patentowych	654
353 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 8 października 1959 r. w sprawie okresów polowań na zwierzęta łowne	657
354 — Ministra Zdrowia z dnia 22 września 1959 r. w sprawie reklamowania leków	658

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

355 — z dnia 21 października 1959 r. w sprawie przystąpienia Kuby do Konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Narodów Zjednoczonych z dnia 13 lutego 1946 r.	658
358 — z dnia 21 października 1959 r. dotyczące przystąpienia Nowej Zelandii do Traktatu Państwowego w sprawie odbudowy niezawisłej i demokratycznej Austrii, podpisanego w Wiedniu dnia 15 maja 1955 r.	658

351

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 października 1959 r.

w sprawie organizacji i sposobu powoływania komisji dyscyplinarnych dla rzeczników patentowych oraz zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego.

Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 31, poz. 139) zarządza się, co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. W sprawach dyscyplinarnych rzeczników patentowych orzekają:

- 1) Komisja Dyscyplinarna przy Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jako pierwsza instancja,
- 2) Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna przy Prezesie Rady Ministrów jako druga instancja.

§ 2. 1. Każda z komisji dyscyplinarnych, o których mowa w § 1, składa się z przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sześciu członków.

2. Komisje dyscyplinarne orzekają w zespołach. Każdy zespół orzekający składa się z trzech członków, w tym z przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego komisji dyscyplinarnej.

3. Skład zespołu orzekającego ustala przewodniczący lub wiceprzewodniczący komisji dyscyplinarnej. W skład zespołu orzekającego komisji dyscyplinarnej powinien wejść co najmniej jeden rzecznik patentowy.

§ 3. Komisję Dyscyplinarną powołuje Prezes Urzędu Patentowego spośród pracowników Urzędu Patentowego i rzeczników patentowych. Odwoławczą Komisję Dyscyplinarną powołuje Prezes Rady Ministrów.

§ 4. Postępowanie dyscyplinarne obejmuje:

- 1) dochodzenie,
- 2) postępowanie przed komisją dyscyplinarną.

§ 5. Komisje dyscyplinarne samodzielnie rozstrzygają nasuwające się zagadnienia prawne i wydają swe orzeczenia na mocy przekonania opartego na swobodnej ocenie całości kształtu dowodów w sprawie.

§ 6. 1. Komisja dyscyplinarna rozstrzyga na posiedzeniu niejawnym lub na rozprawie.

2. Rozstrzygnięcia są wydawane w postaci orzeczeń lub postanowień. Orzeczenie może zapaść jedynie na rozprawie.

3. Komisja dyscyplinarna pisemnie uzasadnia orzeczenia, postanowienia o tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych i postanowienia o umorzeniu postępowania, nie ma natomiast obowiązku uzasadniania innych postanowień.

§ 7. 1. Rozprawa przed komisjami dyscyplinarnymi jest jawna dla rzeczników patentowych i pokrzywdzonego oraz dla osób wezwanych na rozprawę w charakterze świadków po złożeniu przez nich zeznań, chyba że zachodzą wymagane przez przepisy kodeksu postępowania karnego przypadki prowadzenia postępowania przy drzwiach zamkniętych.

2. Prezesowi Urzędu Patentowego oraz osobom przez niego w tym celu delegowanym służy prawo wglądu do akt dyscyplinarnych i obecności na rozprawach dyscyplinarnych.

3. Orzeczenia dyscyplinarne można podawać do wiadomości publicznej jedynie po ich uprawomocnieniu się na podstawie postanowienia właściwej komisji dyscyplinarnej.

§ 8. 1. Postępowanie dyscyplinarne toczy się niezależnie od postępowania karnego o ten sam czyn, może ono jednak być zawieszane do czasu ukończenia postępowania karnego.

2. Postępowaniu dyscyplinarnemu podlegają również czyny popełnione przed wpisaniem na listę rzeczników patentowych, które, gdyby były uprzednio znane, stanowiłyby przeszkodę do dokonania wpisu na listę rzeczników patento-

wych lub które stałyby się przedmiotem postępowania karnego.

3. Przedawnienie dyscyplinarne następuje po upływie pięciu lat od chwili popełnienia czynu; jeżeli jednak czyn ten zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie następuje wcześniej niż przedawnienie karne.

§ 9. W przypadkach nie unormowanych przepisami niniejszego rozporządzenia komisje dyscyplinarne kierują się odpowiednimi przepisami kodeksu postępowania karnego.

§ 10. Czynności kancelaryjne komisji dyscyplinarnych prowadzi Urząd Patentowy.

Rozdział 2.

Strony i obrońcy.

§ 11. Stronami w postępowaniu dyscyplinarnym są: oskarżyciel (rzecznik dyscyplinarny i prokurator) oraz obwiniony, a także pokrzywdzony, którym służą uprawnienia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

§ 12. 1. Rzecznika dyscyplinarnego wyznacza Prezes Urzędu Patentowego. Rzecznik jest związany poleceniami Prezesa Urzędu Patentowego co do prowadzenia dochodzenia oraz co do wniesienia aktu oskarżenia i środków odwoławczych.

2. Wyłączenie rzecznika dyscyplinarnego może nastąpić w przypadkach przewidzianych dla wyłączenia członka komisji dyscyplinarnej. O wyłączeniu rzecznika dyscyplinarnego w toku dochodzenia rozstrzyga Prezes Urzędu Patentowego, a w postępowaniu przed komisją dyscyplinarną — ta komisja.

§ 13. Obwiniony może przybrać sobie obrońcę spośród rzeczników patentowych lub adwokatów.

§ 14. 1. Komisja dyscyplinarna wyznacza obrońcę z urzędu spośród rzeczników patentowych, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadniona wątpliwość co do poczytalności obwinionego,
- 2) postępowanie toczy się po śmierci obwinionego.

Komisja dyscyplinarna może wyznaczyć obrońcę z urzędu w innych uzasadnionych przypadkach.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy obwiniony lub członek jego rodziny sam ustanowił obrońcę.

Rozdział 3.

Dochodzenie dyscyplinarne.

§ 15. 1. Dochodzenie wszczynają rzecznik dyscyplinarny z chwilą, gdy otrzyma zawiadomienie lub w inny sposób dowiedzie się o popełnieniu przewinienia przez rzecznika patentowego.

2. O wszczęciu dochodzenia rzecznik dyscyplinarny powiadamia Prezesa Urzędu Patentowego.

3. Rzecznik dyscyplinarny zawiadamia prokuratora wojewódzkiego o wszczęciu dochodzenia w sprawie o przewinienie zawierające znamiona przestępstwa ściganego z urzędu; zawiadomienie to rzecznik przesyła prokuratorowi również wtedy, gdy znamiona przestępstwa ściganego z urzędu ujawnią się dopiero w toku dochodzenia.

§ 16. Prokurator wojewódzki może w każdej sprawie zastrzec sobie zawiadomienie go o wynikach dochodzenia prowadzonego przez rzecznika dyscyplinarnego. Może on wówczas stawiać w toku dochodzenia wnioski o przeprowadzenie poszczególnych dowodów; wnioski te są dla rzecznika dyscyplinarnego wiążące.

§ 17. 1. Rzecznik dyscyplinarny może zaniechać dochodzenia, jeżeli uzna, że okoliczności sprawy nie dają podstawy do wszczęcia dochodzenia.

2. Rzecznik dyscyplinarny umorzy dochodzenie, jeżeli po jego przeprowadzeniu uzna, że nie ma podstaw do wniesienia aktu oskarżenia.

3. W razie wszczęcia postępowania na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego lub Zrzeszenia Rzeczników Patentowych umorzenie dochodzenia może nastąpić tylko za ich uprzednią zgodą.

§ 18. 1. O zaniechaniu lub umorzeniu dochodzenia rzecznik dyscyplinarny zawiadamia obwinionego, pokrzywdzonego i prokuratora, jeżeli prokurator zastrzegł sobie zawiadomienie go o wynikach dochodzenia. Zawiadomienie następuje przez doręczenie wypisu postanowienia z uzasadnieniem.

2. Postanowienie rzecznika dyscyplinarnego o zaniechaniu lub umorzeniu dochodzenia powinno zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne.

3. Od postanowienia rzecznika dyscyplinarnego w przedmiocie zaniechania lub umorzenia dochodzenia przysługuje prokuratorowi i pokrzywdzonemu odwołanie do komisji dyscyplinarnej, która rozstrzyga sprawę ostatecznie na posiedzeniu niejawnym.

§ 19. 1. Przed sporządzeniem aktu oskarżenia rzecznik dyscyplinarny jest obowiązany umożliwić obwinionemu zapoznanie się z treścią zebranych dowodów oraz złożenie wyjaśnień ustnie lub na piśmie.

2. Jeżeli dochodzenie zostało wszczęte na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego lub Zrzeszenia Rzeczników Patentowych, przed sporządzeniem aktu oskarżenia rzecznik dyscyplinarny zapoznaje Prezesa Urzędu Patentowego lub Zarząd Zrzeszenia z wynikami dochodzenia.

3. Prowadzone przez rzecznika dyscyplinarnego dochodzenie powinno być zakończone w ciągu trzech miesięcy; w przypadkach uzasadnionych Prezes Urzędu Patentowego może przedłużyć ten termin o dalsze trzy miesiące.

Rozdział 4.

Rozprawa.

§ 20. Komisja dyscyplinarna wszczynają postępowanie na żądanie rzecznika dyscyplinarnego.

§ 21. 1. Akt oskarżenia wnosi się do komisji dyscyplinarnej i doręcza w odpisie obwinionemu, a w przypadkach przewidzianych w § 15 ust. 3 także prokuratorowi wojewódzkiemu.

2. W sprawach wszczętych na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego rzecznik dyscyplinarny przesyła odpis aktu oskarżenia również Prezesowi Urzędu Patentowego.

3. Prokurator zawiadamia komisję dyscyplinarną, czy zamierza popierać oskarżenie na rozprawie.

4. Obwinionemu przysługuje prawo złożenia wniosków dowodowych w ciągu 7 dni od doręczenia mu aktu oskarżenia.

§ 22. 1. Komisja dyscyplinarna na wniosek oskarżyciela (rzecznika dyscyplinarnego lub prokuratora) albo z urzędu może w każdym stadium postępowania powziąć postanowienie o tymczasowym zawieszeniu rzecznika patentowego w czynnościach zawodowych. Postanowienie o tymczasowym zawieszeniu może zapaść na rozprawie lub na posiedzeniu niejawnym.

2. Przed powzięciem postanowienia o tymczasowym zawieszeniu komisja dyscyplinarna umożliwi obwinionemu złożenie wyjaśnień ustnie lub na piśmie. Od obowiązku tego

można odstąpić w stosunku do rzecznika patentowego pozbawionego wolności.

3. Postanowienie komisji dyscyplinarnej o tymczasowym zawieszeniu jest natychmiast wykonalne. Od postanowienia tego służy odwołanie.

4. Okres tymczasowego zawieszenia w czynnościach może być w całości lub w części zaliczony na poczet kary zawieszenia w czynnościach zawodowych.

§ 23. 1. Po wpłynięciu aktu oskarżenia przewodniczący komisji dyscyplinarnej:

- 1) rozpisuje rozprawę, wzywa według swego uznania świadków i biegłych oraz sprowadza inne dowody, w szczególności wskazane przez oskarżyciela lub zgłoszone przez obwinionego,
- 2) wnosi sprawę na posiedzenie niejawne, jeżeli uzna, że należy uzupełnić dochodzenie; w razie zapadnięcia postanowienia o uzupełnieniu dochodzenia akta sprawy zwraca się rzecznikowi dyscyplinarnemu.

2. W zawiadomieniach o rozprawie dla prokuratora, rzecznika dyscyplinarneho i obwinionego wymienia się również skład orzekający komisji dyscyplinarnej.

§ 24. 1. Prawo wyłączenia członka zespołu orzekającego komisji dyscyplinarnej służy stronom w przypadkach określonych w kodeksie postępowania karnego dla wyłączenia sędziego.

2. Wniosek o wyłączenie może być złożony w terminie trzech dni od daty doręczenia zawiadomienia o dniu rozprawy.

3. Jeżeli po zawiadomieniu o dniu rozprawy nastąpiła zmiana składu zespołu orzekającego komisji dyscyplinarnej, termin określony w ust. 2 przedłuża się do dnia rozpoczęcia rozprawy.

§ 25. 1. Na rozprawę wzywa się obwinionego, jego obrońcę i rzecznika dyscyplinarneho, a także zawiadamia się o terminie rozprawy pokrzywdzonego oraz prokuratora, jeżeli prokurator zapowiedział popieranie oskarżenia na rozprawie.

2. Udział oskarżyciela w rozprawie jest konieczny.

3. Niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy, chyba że komisja dyscyplinarna uzna ich obecność za niezbędną.

§ 26. Komisja dyscyplinarna może wzywać i przesłuchiwać świadków i biegłych.

§ 27. 1. Rozprawę rozpoczyna odczytanie aktu oskarżenia, po czym następuje przesłuchanie obwinionego.

2. Akta postępowania sądowego i dochodzenia dyscyplinarneho mogą być bez odczytania uznane przez komisję dyscyplinarą w całości lub w części za materiał dowodowy; komisja dyscyplinarna zarządza bezpośrednio przeprowadzenie dowodów dostarczonych w czasie dochodzenia lub zgłoszonych później, jeżeli uzna to za potrzebne.

3. Rozprawę kończą przemówienia oskarżycieli i obrońcy, po czym głos ostatni ma obwiniony.

4. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół.

§ 28. W razie ujawnienia w toku rozprawy przewinienia nie objętego aktem oskarżenia, komisja dyscyplinarna może rozpoznać sprawę co do tego czynu tylko za zgodą obwinionego.

§ 29. Jeżeli obwiniony popełnił kilka przewinień dyscyplinarnych, komisja dyscyplinarna wymierza karę łączną.

§ 30. 1. Po zamknięciu rozprawy i naradzie przewodniczący ogłasza stronom podpisaną przez zespół orzekający sentencję orzeczenia.

2. W sprawach szczególnie zawiłych komisja dyscyplinarna może odroczyć ogłoszenie sentencji orzeczenia najwyżej na 3 dni.

3. Uzasadnienie orzeczenia należy sporządzić w ciągu 14 dni i doręczyć orzeczenie wraz z uzasadnieniem obwinionemu, rzecznikowi dyscyplinarnemu, Prezesowi Urzędu Patentowego, a także pokrzywdzonemu i prokuratorowi, jeżeli brali udział w rozprawie albo jeżeli w terminie 7 dni od ogłoszenia sentencji orzeczenia zażądali jego doręczenia.

Rozdział 5.

Srodki odwoławcze.

§ 31. 1. Odwołanie od orzeczenia komisji dyscyplinarnej służy obwinionemu, któremu wymierzono karę dyscyplinarą, oraz oskarżycielowi i pokrzywdzonemu.

2. Odwołanie służy nadto prokuratorowi, który brał udział w postępowaniu dyscyplinarnym albo w terminie 7 dni od ogłoszenia sentencji orzeczenia zażądał jego doręczenia.

§ 32. 1. Odwołanie wraz z odpisami dla stron wnosi się do komisji dyscyplinarnej w terminie 14 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem. Odpis odwołania doręcza się stronie przeciwnej.

2. Komisja dyscyplinarna przekazuje Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej odwołanie wraz z aktami sprawy w terminie 14 dni od daty jego wpływu albo je odrzuci, jeżeli jest ono niedopuszczalne, spóźnione lub nie zostało podpisane przez osobę uprawnioną.

3. Od postanowienia o odrzuceniu odwołania służy odwołanie.

Rozdział 6.

Postępowanie przed Odwoławczą Komisją Dyscyplinarą.

§ 33. 1. Rozprawę odwoławczą rozpisuje przewodniczący lub wiceprzewodniczący Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej, a w razie powzięcia wątpliwości, czy odwołanie odpowiada wymogom, kieruje sprawę na posiedzenie niejawne.

2. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna rozstrzyga na posiedzeniu niejawnym o dopuszczeniu nowych dowodów; może ona również zarządzić uzupełnienie dochodzenia, zlecając te czynności rzecznikowi dyscyplinarnemu lub jednemu z członków zespołu orzekającego.

§ 34. Cofnięcie odwołania przez stronę przed rozpoczęciem rozprawy odwoławczej wiąże Odwoławczą Komisję Dyscyplinarą.

§ 35. Oskarżycielem przed Odwoławczą Komisją Dyscyplinarą jest rzecznik dyscyplinarny, a ponadto może nim być prokurator delegowany przez Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 36. 1. W postępowaniu odwoławczym stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu w pierwszej instancji, z tym że na rozprawie pierwszy głos służy stronie odwołującej się, a jeżeli obie strony odwołały się — oskarżycielowi.

2. Po zamknięciu rozprawy Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna:

- 1) zatwierdza zaskarżone orzeczenie albo
- 2) uchyla je w całości lub w części, wydając nowe orzeczenie lub przekazując sprawę Komisji Dyscyplinarnej do ponownego rozpoznania.

§ 37. 1. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna rozpoznaje sprawę w granicach odwołania.

2. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna niezależnie od granic odwołania:

- 1) bierze z urzędu pod rozwagę, czy nie zachodzi nieważność postępowania z przyczyn przewidzianych w kodeksie postępowania karnego,
- 2) umarza postępowanie, jeżeli zaszła okoliczność wyłączająca ściganie.

3. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna może zwiększyć obwinionemu karę wymierzoną przez komisję dyscyplinarną tylko wówczas, gdy odwołanie wniósł oskarżyciel.

Rozdział 7.

Koszty postępowania.

§ 38. 1. Koszty postępowania dyscyplinarnego są pokrywane w formie opłaty zryczałtowanej. Koszty ustala komisja dyscyplinarna pierwszej instancji.

Opłata zryczałtowana wynosi:

1) przy wymierzeniu kary upomnienia	— 300 zł,
2) przy wymierzeniu kary nagany	— 600 zł,
3) przy wymierzeniu kary zawieszenia w czynnościach zawodowych	— 1.200 zł,
4) przy wymierzeniu kary skreślenia z listy rzeczników patentowych	— 3.000 zł.

2. Jeżeli koszty postępowania poniesione w sprawie okazały się wyższe od opłaty zryczałtowanej, komisja dyscyplinarna ustala koszty postępowania w faktycznej wysokości.

3. Opłaty zryczałtowane są w obu instancjach jednakowe, przy czym za podstawę bierze się ostateczny wymiar kary.

§ 39. 1. Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi w razie orzeczenia skazującego obwiniony, a w pozostałych przypadkach — Skarb Państwa.

2. Jeżeli jednym orzeczeniem skazano dwóch lub więcej obwinionych, opłatę zryczałtowaną ponosi każdy z nich z osobna, natomiast za poniesione w toku postępowania wydatki odpowiadają oni solidarnie, chyba że komisja dyscyplinarna postanowi inaczej.

3. Jeżeli komisja dyscyplinarna nie określi w orzeczeniu kosztów postępowania, obliczenia ich dokonywa przewodniczący komisji dyscyplinarnej; od postanowienia przewodniczącego służy odwołanie do komisji.

4. Komisja dyscyplinarna może orzec zwolnienie ukarowanego od całości lub części kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Rozdział 8.

Wznowienie postępowania.

§ 40. 1. Jeżeli po zakończeniu postępowania dyscyplinarnego wyjdą na jaw nowe fakty lub dowody, które mogłyby mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, komisja dyscyplinarna, która wydała ostatnie orzeczenie, może na wniosek oskarżyciela lub skazanego zarządzić wznowienie postępowania.

2. O wznowieniu postępowania komisja dyscyplinarna postanawia na posiedzeniu niejawnym. Przed wydaniem postanowienia komisja dyscyplinarna zarządzi w razie potrzeby sprawdzenie powołanych we wniosku okoliczności.

3. Podstawą wznowienia mogą być tylko takie fakty i dowody, które przed zakończeniem postępowania nie były znane ani stronie składającej wniosek, ani komisji dyscyplinarnej.

4. Wznowienie postępowania na niekorzyść skazanego nie może być zarządzone, jeżeli nastąpiło już przedawnienie ścigania. W razie wznowienia postępowania na korzyść skazanego nie można mu wymierzyć kary surowszej niż ta, na którą go poprzednio prawomocnie skazano.

5. W razie śmierci lub choroby umysłowej skazanego wniosek o wznowienie postępowania na jego korzyść mogą zgłosić: małżonek skazanego, jego krewny w linii prostej, brat lub siostra oraz oskarżyciel.

6. Wznowione postępowanie toczy się według zasad ogólnych.

Rozdział 9.

Przepis końcowy.

§ 41. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 października 1959 r.

w sprawie organizacji, zakresu działania i zasad funkcjonowania Zrzeszenia Rzeczników Patentowych.

Na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 31, poz. 139) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Osoby wpisane na listę rzeczników patentowych, prowadzoną przez Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, tworzą Zrzeszenie Rzeczników Patentowych.

§ 2. Siedzibą Zrzeszenia Rzeczników Patentowych, zwanego dalej „Zrzeszeniem”, jest m. st. Warszawa, a terenem

jego działalności jest obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 3. Zrzeszenie podlega przepisom prawnym o stowarzyszeniach, o ile przepisy ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 31, poz. 139) oraz przepisy wydane na podstawie tej ustawy nie stanowią inaczej.

§ 4. Okres trwania Zrzeszenia jest nieograniczony.

§ 5. Nadzór nad działalnością Zrzeszenia wynikający z przepisów prawnych o stowarzyszeniach sprawuje Prezes Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.